

SALME VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

~~~~~

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

*Takk for at du møtte opp
og viste Oddvar den siste ære.*

*Prest: Bjørg Marie Myhre
Organist: Gunn Sissel B. Næseth*

Malmefjordvegen 18 - 6440 Elnesvågen Tlf 90 18 44 14
Trykk: Fræna-Trykk

© inmemory.no

Oddvar Antonsen

* 17.03.1941 † 13.03.2024

*Begravelse
Myrbostad kyrkje
21. mars 2024*

PRELUDIUM

Gabriels oboe

ÅPNINGSSALME

Gud, når du til oppbrudd kaller, hele livets dag trer frem:
barndom, ungdom, moden alder, arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port: sorg og glede, smått og stort.

Takk for alle livets gleder, tusenfryd ved veiens kant,
takk for sorgens stille steder, takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp, takk for smertens bitre dåp!

Gud, som meg til arbeid kalte, og som nå meg hvile bød,
du som mine dager talte, og som gav meg livets brød,
hjelp meg i den siste vakt! Kle meg i din hvite drakt!

MINNEORD OG BLOMSTERHILSENER

TEKSTLESING

SALME FØR TALEN

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

Når siste storm er engang ridd av, og hjemmets kyster jeg skimter,
jeg ser i solglans et annet hav, krystall som funkler og glimter.
Jeg skuer portenes perlerader og hører englenes myriader
som hilser meg velkommen hjem.

TALE OG BØNN

Vår Far i himmelen!

Lat namnet ditt helgast. Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød, og tilgjev oss vår
skuld, slik vi og tilgjev våre skuldnarar. Og
lat oss ikkje koma i freisting, men frels
oss frå det vonde. For riket er
ditt og makta og æra
i all æve.
Amen

SALME ETTER TALEN

Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar følgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg, tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg, tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM

Ut mot havet